# DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)
11. august 1995 *

I sag C-448/93 P,

**Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ved juridisk konsulent John Forman, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

appellant,

angående appel af dom afsagt den 16. september 1993 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-60/92, Muireann Noonan mod Kommissionen (Sml. II, s. 911), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom,

den anden part i appelsagen er:

**Muireann Noonan** ved Senior Counsel James O'Reilly og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

har

## DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af dommer J.C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), som fungerende afdelingsformand, og dommerne D.A.O. Edward og J.-P. Puissochet,

* Processprog: engelsk.

generaladvokat: P. Léger
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 17. januar 1995,

afsagt følgende

## Dom

1 Ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 19. november 1993 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 49 i EØF-statutten for Domstolen og de tilsvarende bestemmelser i EKSF- og Euroratom-statutterne for Domstolen iværksat appel af en af Retten i Første Instans den 16. september 1993 afsagt dom i sag T-60/92, Muireann Noonan mod Kommissionen (Sml. II, s. 911), for så vidt som der ved denne dom er truffet bestemmelse om antagelse til realitetsbehandling af den af Noonan anlagte sag, hvori der er nedlagt påstand om annullation af en afgørelse, som blev meddelt hende den 9. juni 1992, og hvorved Kommissionen afslog hendes ansøgning til den almindelige udvælgelsesprøve KOM/C/741, der blev afholdt af Kommissionen med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af engelsksprogede maskinskrivere — C5/C4 (EFT 1991 C 333, s. 8, org. ref.: Official Journal 1991 C 333 A, s. 11).

2 Ifølge den appellerede dom er sagens faktiske omstændigheder følgende:

»1. Noonan, der er hjælpeansat ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, indgav ansøgning til den almindelige udvælgelsesprøve KOM/C/741, der blev afholdt af Kommissionen med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af engelsksprogede maskinskrivere — C5/C4 (EFT 1991 C 333, s. 8, org. ref.: Official Journal 1991 C 333 A, s. 11, stævningens bilag A).

2. Ved brev af 9. juni 1992 (stævningens bilag C) fik Noonan meddelelse om udvælgelseskomitéens afslag på hendes ansøgning i henhold til punkt II (Adgangsbetingelser), B (Særlige betingelser), 2 (Krævede kvalifikations- eller eksamensbeviser), i meddelelsen om udvælgelsesprøven; begrundelsen for afslaget var, at hun havde gennemført en universitetsuddannelse og havde opnået en Honours Degree i fransk og italiensk litteratur fra University College i Dublin.

3. De ovennævnte bestemmelser i meddelelsen om udvælgelsesprøven var affattet således:

'Ansøgere, som

i) har et eksamensbevis, der giver adgang til A- eller LA-udvælgelsesprøver (se oversigten som bilag til vejledningen)

ii) befinder sig på sidste år af den under punkt i) omhandlede uddannelse

har ikke adgang til udvælgelsesprøven. Sådanne ansøgere vil blive udelukket fra udvælgelsesprøven, og/eller de i vedtægten fastsatte disciplinære foranstaltninger vil senere blive truffet over for dem'.

For så vidt angår de i Irland udstedte eksamensbeviser gælder der i henhold til ovennævnte oversigt, som er et bilag til 'Vejledning for ansøgere, der ønsker at deltage i en fælles udvælgelsesprøve for flere institutioner eller i en almindelig udvælgelsesprøve afholdt af Kommissionen' (herefter benævnt 'vejledningen') — ligeledes offentliggjort i Official Journal 1991 C 333 A foran den omhandlede meddelelse om udvælgelsesprøve — et krav om en University Degree som betingelse for adgang til udvælgelsesprøver på A- eller LA-niveau.«

3 På grundlag af disse omstændigheder har Noonan ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 21. august 1992 anlagt sag med påstand om annullation af udvælgelseskomitéens førnævnte afgørelse om ikke at give hende adgang til prøven, hvilken afgørelse var blevet meddelt hende den 9. juni 1992.

4 Kommissionen fremsatte den 23. september 1992 en formalitetsindsigelse, til støtte for hvilken den gjorde gældende, at en tjenestemand ikke som grundlag for et søgsmål til prøvelse af en afgørelse fra en udvælgelseskomité kan påberåbe sig påståede mangler ved en meddelelse om udvælgelsesprøve, når han ikke rettidigt har anfægtet de bestemmelser i meddelelsen, som han anser for at udgøre et klagepunkt i forhold til ham.

5 Ved den anfægtede dom afviste Retten indsigelsen og antog i det hele den af Noonan anlagte sag til realitetsbehandling.

6 Retten bemærkede (præmis 21), at selv om Noonan havde ret til at indbringe et direkte søgsmål til prøvelse af meddelelsen om udvælgelsesprøven, fulgte det ikke heraf, at søgsmålet, som var rettet mod den individuelle afgørelse om ikke at give hende adgang til prøven, måtte afvises, fordi hun ikke havde anfægtet meddelelsen om udvælgelsesprøven rettidigt.

7 Således bemærkede Retten (præmis 23) for det første, at en ansøger til en udvælgelsesprøve ikke kan fratages adgangen til at anfægte lovligheden af alle elementer i den individuelle afgørelse — herunder også de punkter, som er fastlagt i meddelelsen om udvælgelsesprøven — der er truffet vedrørende ansøgeren i henhold til de i meddelelsen fastsatte betingelser, for så vidt som ansøgerens retlige situation først bliver individualiseret i kraft af denne gennemførelsesafgørelse, der gør det muligt for ansøgeren med sikkerhed at vide, hvorledes og i hvilket omfang hans individuelle interesser berøres. Ifølge Retten finder dette princip anvendelse på samme betingelser i tilfælde, hvor de i meddelelsen fastsatte betingelser for deltagelse, som i den foreliggende sag, ikke overlader udvælgelseskomitéen noget skøn og ikke giver anledning til nogen som helst fortolkningsproblemer i forbindelse med deres anvendelse, når henses til den konkrete sags omstændigheder.

8 Endvidere konstaterede Retten (præmis 24, 25 og 26), at denne løsning følger af Domstolens praksis, ifølge hvilken anbringender skal antages til realitetsbehandling, når disse angår mangler ved en meddelelse om udvælgelsesprøve, som ikke er blevet anfægtet rettidigt, forudsat at disse anbringender angår den anfægtede afgørelses begrundelse. I den henseende henviste Retten særligt til

Domstolens dom af 11. marts 1986 i sag 294/84, Adams m.fl. mod Kommissionen (Sml. s. 977), af 8. marts 1988 i de forenede sager 64/86, 71/86, 72/86, 73/86, og 78/86, Sergio m.fl. mod Kommissionen (Sml. s. 1399), og af 6. juli 1988 i sag 164/87, Simonella mod Kommissionen (Sml. s. 3807), samt til Rettens dom af 9. oktober 1992 i sag T-50/91, De Persio mod Kommissionen (Sml. II, s. 2365).

9 Retten bemærkede endvidere (præmis 27), at denne retspraksis er i overensstemmelse med den løsning, som Domstolen udstak i sin dom af 7. april 1965 i sag 35/64, Alfieri mod Parlamentet (Sml. 1965-1968, s. 51, org. ref.: Rec. s. 337, præmis 3), der gik forud for den ovennævnte dom i sagen Adams m.fl. mod Kommissionen. I dommen i sagen Alfieri mod Parlamentet blev det fastslået, at »under hensyntagen til sammenhængen mellem de forskellige akter, som ansættelsesproceduren består af, bør en sagsøger, der anlægger sag til prøvelse af senere akter under en sådan procedure, kunne påberåbe sig ulovligheden af forudgående akter, der er tæt forbundne med disse«. Imidlertid fremgår det ifølge Retten af Adams-dommen, når den fortolkes i lyset af Domstolens ovennævnte efterfølgende domme, at kun i tilfælde, hvor der ikke består en tæt forbindelse mellem selve begrundelsen i den anfægtede afgørelse og det pågældende anbringende, skal sidstnævnte afvises i henhold til de præceptive regler om søgsmålsfrister, som ikke i et tilfælde af denne art kan fraviges uden at tilsidesætte retssikkerhedsprincippet.

10 Endelig fandt Retten (præmis 28), at det ville være uforeneligt med retssikkerheden og de berørte ansøgeres adgang til beskyttelse ved domstolene, hvis antagelsen til realitetsbehandling af sådanne anbringender blev gjort betinget af, at der foreligger en uklarhed eller usikkerhed enten i forbindelse med selve de i meddelelsen fastsatte betingelser eller ved anvendelsen af dem, når henses til den konkrete sags omstændigheder.

11 I denne appelsag påberåber Kommissionen sig tre anbringender.

12 For det første hævdes det at følge af Domstolens praksis for tiden efter ovennævnte Adams-dom, at ansøgere, der ikke har anfægtet en meddelelse om udvælgelsesprøve inden for de fastsatte frister, ikke desto mindre kan påberåbe sig mangler opstået under udvælgelsesprøvens forløb, selv om sådanne mang-

lers oprindelse kan findes i ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven (jf. ovennævnte Sergio-dom). Derimod kan denne retspraksis ikke udstrækkes til at omfatte en situation, hvor betingelsen for adgang til udvælgelsesprøven som fastsat i den meddelelse om udvælgelsesprøve, der er sagens genstand — i den foreliggende sag den bestemmelse, der udelukker ansøgere med et eksamensbevis, der giver adgang til A- eller LA-udvælgelsesprøver, fra deltagelse i prøven — er klar og præcis, således at udvælgelseskomitéen ikke råder over nogen skønsbeføjelse ved anvendelsen af bestemmelsen.

13 For det andet finder Kommissionen, at hvis ansøgerne har mulighed for, helt indtil afslutningen af de sidste etaper af udvælgelsesprøven, at fremsætte anbringender om mangler ved de betingelser i meddelelsen om udvælgelsesprøven, som er klare og entydige, vil dette være i strid med principperne om retssikkerhed og om god forvaltningsskik, som Domstolen lagde til grund i ovennævnte Adams-dom, da den fastslog, at sagsøgerne rettidigt skulle have anfægtet de bestemmelser i meddelelsen om udvælgelsesprøven, som efter deres opfattelse indeholdt et klagepunkt i forhold til dem.

14 For det tredje har Kommissionen gjort gældende, at reglen i artikel 91 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«), hvori der er fastsat en frist på tre måneder for sagsanlæg, ville blive sat ud af kraft, såfremt Domstolens praksis havde den rækkevidde, som Retten har tillagt den.

15 Det bemærkes, at det med alle disse tre anbringender gøres gældende, at den anfægtede dom indebærer en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 91, hvilket i realiteten udgør appellantens eneste anbringende.

16 Dette anbringende kan ikke tiltrædes.

17 Efter Domstolens praksis kan en sagsøger, der i forbindelse med en ansættelsesprocedure anlægger sag til prøvelse af senere akter, påberåbe sig ulovlighe-

den af forudgående akter, der er tæt forbundne med disse (se bl.a. dom af 31.3.1965, forenede sager 12/64 og 29/64, Ley mod Kommissionen, Sml. 1965-1968, s. 37, org. ref.: Rec. s. 143, og ovennævnte Sergio-dom, præmis 15). Således har Domstolen fastslået, at man ikke i forbindelse med en sådan procedure kan kræve, at de pågældende anlægger lige så mange sager som antallet af retsakter, der under proceduren kan være af bebyrdende karakter (se bl.a. ovennævnte Ley-dom).

18 Den af Kommissionen anførte argumentation, der støttes på principperne om retssikkerhed og god forvaltningsskik, og hvorefter denne retspraksis ikke finder anvendelse på sager som den foreliggende, kan ikke tiltrædes.

19 Den omtalte retspraksis hviler på hensynet til den særlige karakter af ansættelsesproceduren, som er en kompliceret administrativ aktivitet bestående af en række af meget tæt forbundne afgørelser. Dette hensyn står uændret ved magt i tilfælde, hvor den omtvistede betingelse i meddelelsen om udvælgelsesprøven — som i den foreliggende sag — er klar og præcis. Der er herved ikke grund til at gøre forskel under hensyn til, hvor klar og præcis meddelelsen om udvælgelsesprøven er.

20 Det følger af det ovenfor anførte, at appellen må forkastes.

## Sagens omkostninger

21 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har tabt sagen og pålægges derfor at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

**1) Appellen forkastes.**

**2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.**

Moitinho de Almeida Edward Puissochet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. august 1995.

R. Grass

Justitssekretær

J.C. Moitinho de Almeida

Fungerende formand for Femte Afdeling